

Resolució 541/2020, de 8 d'octubre

Número d'expedient de la reclamació: 315/2020

Administració reclamada: Ajuntament del Vendrell

Informació reclamada: Les actes del consell d'administració de les entitats de gestió de l'aigua

Sentit de la resolució: Estimació parcial

Resum: La protecció dels secrets empresarials seria aplicable al cas com a límit a l'accés, a condició de què, realment, ho siguin, d'acord amb la definició i requisits establerts per la Directiva (UE) 2016/943, del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2016, article 2: "la informació que *reúna todos los requisitos siguientes: a) ser secreta en el sentido de no ser, en su conjunto o en la configuración y reunión precisas de sus componentes, generalmente conocida por las personas pertenecientes a los círculos en los que normalmente se utilice el tipo de información en cuestión, ni fácilmente accesible para éstas; b) tener un valor comercial por su carácter secreto; c) haber sido objeto de medidas razonables, en las circunstancias del caso, para mantenerla secreta, tomadas por la persona que legítimamente ejerza su control*". En aquest sentit, cal ser estrictes en la valoració del què es un secret empresarial o comercial, i no estendre aquesta protecció a aspectes que poden ser propis de l'estratègia comercial o empresarial, però no pas desconeguts en el sector, o generadors d'una posició de desavantatge competitiu real en relació amb la resta d'empreses. Considera igualment aplicable el límit relatiu als interessos comercials de la part privada de l'empresa, que es veurien perjudicada en la seva posició si la informació afectada pogués ser accessible a les mercantils de la competència. En aquest sentit cal dir que, tot i que aquest es un límit aliè a la legislació catalana aplicable al cas, podria ser ponderat a condició de què, realment, es perjudiquessin els interessos comercials amb la divulgació de la informació, però, com qualsevol altre límit, la seva aplicació ha de ser restrictiva i acotada a allò que, realment, perjudiqui de manera directa i injusta la seva posició en el mercat, de manera que no ho seria ni els còrds sobre els preus, o sobre queixes de servei, considerant que es tracta d'un servei públic essencial, prestat per una empresa de capital majoritàriament públic. En aquest sentit, caldrà anteposar a l'interès econòmic de la part privada en protegir el seu prestigi empresarial, l'interès públic en facilitar el control de la prestació d'un servei públic i de la gestió d'una empresa nodrida amb recursos públics. La garantia de la confidencialitat o el secret requerit en processos de presa de decisió, invocat per l'empresa, és també un límit a l'accés absent de la legislació catalana, aplicable al cas. No s'invoca per part de l'empresa per limitar l'accés la protecció de les dades personals. En aquest sentit, cal indicar que les dades identificatives de les persones físiques que constin a les actes representant l'Ajuntament com a soci majoritari, no han de ser eliminades, ja que sobre elles és d'aplicació el règim general d'accés previst a l'article 24.1 LTAIPBG. Quant a les dades identificatives de les persones físiques que representen el capital privat de l'empresa, tot i ser dades personals, no s'han d'excloure de l'accés, considerant que, per imperatiu de l'article 9.1 LTAIPBG, la seva identitat i participació en el Consell d'Administració de la societat, en tant que subjecte obligat per l'LTAIPBG, ha de ser pública i difosa a través del portal de transparència, de manera que res es pot obstar a que sigui informació accessible per la via del dret d'accés. Finalment, pel que fa a les dades personals de terceres persones físiques que puguin aparèixer en les actes alienes al consell d'administració, s'aplicarà el règim general d'accés de l'article 24.1 si es tracta de dades identificatives de persones al servei de les administracions públiques; en el cas de persones físiques de l'àmbit privat, correspon aplicar, en principi, el règim de ponderació de l'article 24.2

LTAIPBG, i en atenció a que no s'ha fet el trasllat que permeti conèixer les seves al·legacions, ni semblen dades rellevants per a la finalitat de control dels poders públics, seran eliminades de l'accés, sens perjudici que, si consultades les actes anonimitzades la part reclamant considera necessari conèixer la identitat d'alguna d'aquestes persones no-identificades, pugui presentar nova sol·licitud, que serà valorada d'acord amb la justificació de la rellevància d'aquesta informació per al control de l'actuació de l'empresa pública. Finalment, i en tot cas, s'han d'excloure de l'accés qualsevol contingut de les actes que permeti associar persones físiques identificades o identificables, tant si són de l'àmbit públic com privat, amb les categories de dades enunciades a l'article 23 LTAIPBG, com la comissió d'infraccions, la salut o la afiliació sindical. Quant a la pretensió de limitar l'accés als acords presos, eliminant-ne totes les deliberacions, s'ha de desestimar considerant que s'empara en un límit, la confidencialitat en els procediments de presa de decisions, no contemplat en la legislació aplicable al cas, i que sobre la sol·licitud d'informació s'ha produït ja l'estimació per silenci administratiu, a causa de la inactivitat de l'empresa reclamada, en tot allò que no estigui afectat per un límit aplicable (articles 35.1 i 2 LTAIPBG)

Paraules clau: Ajuntament. Empresa. Entitats ciutadanes. Actes. Reclamació contra silenci. Derivació. Límits. Intimitat. Propietat industrial. Interessos comercials. Confidencialitat dels processos de presa de decisions. Dades personals. Silenci administratiu estimatori.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 7 de juliol de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 403/2020, presentada per una entitat veïnal contra l'Ajuntament del Vendrell, en relació amb la petició indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 21 d'abril de 2020 l'entitat reclamant sol·licita a l'Ajuntament; "Una còpia de les actes del consell d'administració de les dues entitats jurídiques que van gestionar l'aigua des de 1 de gener de 2015."
3. La Reclamació presentada el 7 de juliol de 2020 indica que l'entitat reclamant no hauria rebut resposta a la seva sol·licitud.
4. El 8 de juliol la GAIP comunica a la persona reclamant l'admissió a tràmit de la seva reclamació, li informa de la persona responsable de la seva tramitació i li proporciona informació de referència per si en vol fer el seguiment. El mateix escrit li informa de la seva obligació "d'informar puntualment a aquesta Comissió de qualsevol novetat que tingui incidència en les reclamacions que heu plantejat; en especial, heu de traslladar-nos immediatament les comunicacions de l'Administració relatives a la informació objecte de les vostres reclamacions que rebeu mentre duri la seva tramitació."
5. El 10 d'agost de 2020 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament del Vendrell i el requereix a què, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti

un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.

6. El 6 d'agost de 2020 la GAIP rep l'informe d'Aigües del Vendrell, en resposta al seu requeriment, que exposa "que allò que demana el reclamant (en representació d'una persona jurídica privada) i que en la sol·licitud de referència no s'identifica degudament, és documentació pròpia d'una societat mercantil (i) de la qual aquest Ajuntament és partícip no únic i(ii) la qual és un subjecte directament obligat al compliment, en allò que li sigui d'aplicació, de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern ("LTAIPBG").

S'està sol·licitant, en suma, el requeriment de "totes les actes" ("totes", sense data, identificació concreta, etc.) dels consells d'administració de les "entitats jurídiques" que s'hagin celebrat des de l'any 2015. Com resulta notori, lliurar tota aquesta documentació no només requeriria recopilar la documentació de referència, sinó verificar una a una les actes respectives per tal d'assegurar que no conté cap informació afectada pels límits esmentats per la pròpia LTAIPBG. Atenent als límits establerts a la pròpia llei, considerem d'especial rellevància els apartats f) La intimitat i demés drets privats legítims i l'apartat g) El secret professional i els drets de propietat intel·lectual i industrial.

L'aplicació d'aquests límits en el present supòsit és totalment necessària per garantir els drets de la part privada de la societat d'economia mixta objecte de la reclamació. El contingut total de les actes dels diferents consells d'administració conté molta informació que ha de ponderar-se amb el dret d'accés, des del punt de vista comercial, econòmic, financer i estratègic, secrets de negoci i know how, que afectaria a la competència dins del sector de l'aigua (per la part privada).

En tot cas, es resta a la disposició per actuar d'immediat de conformitat amb allò que es resolgui al si del present procediment si el criteri expressat anteriorment no fos entès com aquell que millor s'adiu a la LTAIPBG"

7. El 19 d'agost de 2020 la GAIP s'adreça a l'Ajuntament del Vendrell per informar que s'ha rebut l'informe d'Aigües del Vendrell SA però que encara no s'ha rebut l'informe de l'Ajuntament i, tot reiterant la necessitat de que facin arribar l'informe d'aquest Ajuntament "concretant quina és la vostra posició jurídica en relació amb l'objecte de la sol·licitud i argumentant a qui correspon resoldre la sol·licitud de referència, si a l'empresa Aigües del Vendrell S.A o a l'Ajuntament. També us demanem que aclariu si heu derivat la sol·licitud a l'empresa Aigües del Vendrell S.A que s'ha personat al procediment com a subjecte obligat a donar resposta, o bé si li heu traslladat com a tercera persona afectada per l'accés sobre el qual ha de resoldre l'Ajuntament. I finalment, requerim que ens faciliteu

informació sobre l'altra empresa a què fa referència la sol·licitud (demana actes de les dues empreses que haurien servit l'aigua successivament des del 2015). Precisem saber qui custodia les actes d'aquesta darrera empresa, i si se li ha fet trasllat de la sol·licitud".

8. El mateix dia, 19 d'agost de 2020, la GAIP s'adreça a Aigües del Vendrell SA demanant que informi de quin és el nombre d'actes objecte de l'accés que es reclama, i que concreti quina informació concreta es podria veure afectada per cadascun dels límits previstos per l'LTAIPBG, que invoquen al seu escrit de 6 d'agost.
9. El 2 de setembre de 2020 la GAIP rep la resposta de l'Ajuntament del Vendrell que exposa el següent: "Sobre la posició jurídica d'aquest Ajuntament, aquesta no difereix de l'expressada per la Societat Aigües del Vendrell, atès que n'és accionista majoritari, i de la qual rebreu informe a la major brevetat possible, segons manifestacions dels seus representants. Tanmateix, s'observa l'existència dels següents límits, establerts a les Lleis 19/2013 i 19/2014:
 - La intimitat i els altres drets privats legítims.
 - El secret professional i els drets de propietat intel·lectual i industrial.
 - Els interessos econòmics i comercials.
 - La garantia de la confidencialitat o el secret requerit en els processos de presa de decisió.

Es considera que correspon resoldre la sol·licitud de referència, segons l'àmbit d'aplicació establert a l'art. 3.1.b) de la Llei 19/2014, a l'empresa Aigües del Vendrell SA, per tractar-se d'una societat participada majoritàriament per l'Ajuntament, a més de ser la dipositària de les actes. Respecte a l'altra empresa a que fa referència la sol·licitud, Aigües de Tomoví SA, aquesta societat es troba en situació de liquidació, i en virtut d'escriptura notarial de data 19 de març de 2019, ha cedit tots els seus actius i passius a favor de la societat Aigües del Vendrell, SA, assumint aquesta tots els drets i obligacions que se'n deriven, tenint també la custòdia de les seves actes.

10. El 3 de setembre de 2020 la Comissió demana a l'Ajuntament del Vendrell que aporti constància documental de la data de la derivació de la sol·licitud d'informació i de la reclamació davant la GAIP a Aigües del Vendrell SA. Així mateix, la GAIP informa que, vist que declaren que Aigües del Vendrell és la competent per resoldre i que l'Ajuntament sotmet la seva posició jurídica en relació amb l'accés a la decisió de l'empresa, l'esment a diversos límits a l'accés formulats en l'escrit de l'Ajuntament no es tindran en compte, esperant que sigui Aigües del Vendrell SA qui concreti els límits que consideren aplicables, tal i com se li ha requerit expressament en data 19 d'agost sense haver-ne rebut encara resposta, i l'adverteix que aquesta Comissió no podrà valorar ni tenir en compte les

al·legacions i consideracions de l'empresa Aigües del Vendrell SA si no es formulen en els propers dies.

11. El mateix dia, la GAIP envia còpia de la petició d'informació addicional enviada a l'Ajuntament del Vendrell a Aigües del Vendrell, per al seu coneixement.
12. El 9 de setembre la GAIP rep la resposta de l'Ajuntament del Vendrell : "En relació amb la sol·licitud d'informació addicional, us assabentem dels següents extrems:

- La instància inicial de sol·licitud, va ser derivada a la Regidoria d'Aigües via e-mail en data 16 de juny de 2020.

- En data 17 de juny de 2020, la Regidoria d'Aigües respon al mail indicant que ho examinaran i en donaran trasllat a la Gerència d'Aigües del Vendrell.

- Rebuda la reclamació 315/2020, aquesta s'envia directament a la gerència d'Aigües del Vendrell, mitjançant correu electrònic, que s'adjunta, en data 16 de juliol de 2020. La Mercantil ha indicat que durant el dia d'avui enviarà l'informe pendent per a que us el puguem lliurar."

El 9 de setembre la GAIP rep l'informe d'Aigües del Vendrell SA. En ell respon que el nombre d'actes objecte de la sol·licitud d'informació són 20. Quant als límits que considera aplicables a l'accés en el que exposa els límits aplicables a l'accés a la informació i els arguments que els justifiquen. Argumenta l'escrit que seria d'aplicació el límit relatiu a la intimitat i els altres drets privats legítims, ja que dins les actes s'hi pot trobar informació sensible sobre diferents expedients sancionadors a treballadors, així com procediments de denuncia i inspecció interposats per administracions o estaments policials. Considera també aplicable el límit relatiu al secret professional i els drets de propietat intel·lectual i industrial, pel fet que en les diferents actes dels Consells d'Administració queden reflectits molts aspectes interns que s'han de considerar secrets empresarials, com ara la implantació de noves tecnologies dins del sector comercial del cicle de l'aigua, les llistes de clients i proveïdors, o la informació de preus, aspectes que s'han de considerar com a secrets d'empresa en tant que poden afectar a la competitivitat en el mercat amb la resta de mercantils. En aquest sentit, afirma que "les polítiques comercials i econòmiques de la part privada d'Aigües del Vendrell es fan patents al recull d'informació que consta a les actes demanades, per això és evident que s'ha de ponderar la necessitat de mantenir la privacitat a la que té dret qualsevol mercantil privada i que, en aquest supòsit, representa un 49% del capital d'Aigües del Vendrell i que, per tant, té una alta capacitat en la pressa de decisions i en la gestió del servei" i com a exemple d'aquesta afectació als límits esmentats, fa referència a què en les actes sol·licitades s'hi poden trobar les decisions adoptades davant la decisió d'imposar una sanció a un treballador així com sobre

procediments judicials en matèria laboral o la presentació i debat sobre aspectes relatius a secrets empresarials com ara les polítiques del soci privat en quant a disseny i tecnologia web, desenvolupament d'aplicació mòbil o l'aprovació de la matriu de tasques de la societat on es projecten aspectes com el *know-how* del soci privat. Considera. Igualment, aplicable el límit relatiu als interessos comercials de la part privada de l'empresa, que es veurien perjudicada en la seva posició si la informació afectada pogués ser accessible a les mercantils de la competència, i cita el criteri del *Consejo de Transparencia y Buen Gobierno* al 1/2019, sobre l'aplicació de l'article 14.1.h) de la Llei 19/2013, que faria referència al perjudici en els interessos comercials d'una persona jurídica quan els documents sol·licitats contenen informació comercial sensible relativa a les estratègies comercials de les empreses de què es tracta o a les seves relacions comercials o quan contenen dades pròpies de la empresa que indiquen els seus coneixements tècnics, Invoca, finalment, l'aplicació del límit de la llei estatal relatiu a la garantia de la confidencialitat o el secret requerit en processos de presa de decisió i fa referència al pronunciament del *Consejo de Transparencia y Buen Gobierno* en relació amb l'aplicació d'aquest límit quan a la seva Resolució de 8 de març de 2017 determinant que el dret d'accés preval en la informació relativa als acords adoptats, però garanteix el secret de les intervencions a títol particular que queden reflectides a les actes, tant a favor com en contra d'una determinada decisió. En el mateix sentit, considera que l'obligació dels membres del consell d'administració i de l'administrador de guardar secret sobre les informacions i a dades que coneguin durant el desenvolupament del seu càrrec, establerta a l'article 228 del Reial Decret Legislatiu 1/2010, de 2 de juliol pel que s'aprova el text refós de la Llei de Societats de Capital, té per finalitat protegir els interessos privats de les societats de capital, aspecte que es podria veure perjudicat amb l'accés a les actes ja que s'hi transcriu tot el que es parla a les sessions, incloent tot el procés de presa de decisions i valoracions personals i privades, però reconeix que "No així succeeix amb els acords adoptats, els quals no s'han de veure afectats per aquests límits." I per això conclou que considera "necessari remarcar que les intervencions a títol particular dins de les actes del Consell d'Administració són explícitament importants en quant al contingut de les intervencions dels membres del mateix, que queden literalment recollides en l'extracte que confecciona el Secretari durant la sessió. Aquestes intervencions i decisions són explícitament vulnerables i requereixen d'una especial ponderació per la particularitat de que la participació dels consellers de la part privada d'aquest Consell d'Administració és efectuada com a persones físiques en nom i representació de diferents mercantils del sector privat de l'aigua". Considera, finalment, que "l'aplicació d'aquests límits a la informació sol·licitada no vulneraria l'interès públic d'accés a la informació en tant que aquest radica principalment en donar a conèixer els acords adoptats per un ens públic i no

pel que respecta a les decisions, deliberacions i opinions de consellers privats o els assumptes estratègics i de negoci de la part privada involucrada en aquestes” i amb base als arguments anteriors, demana que, per al cas que la Comissió determini que s’ha d’estimar l’accés a les actes, aquest es limiti a l’extracte dels acords adoptats, sense incloure les deliberacions ni la informació que pugui resultar afectada pels límits anteriorment esmentats.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública desestimada per un subjecte obligat per l'LTAIPBG.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com “el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que “El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions

legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Sobre la derivació de la sol·licitud d'informació

Segons es desprèn dels antecedents, l'Ajuntament va derivar la sol·licitud a l'empresa Aigües del Vendrell SA, que custodia les actes del consell d'administració pròpies i les de l'empresa que prèviament gestionava el servei, i a la què considera competent per resoldre. Considerant que és una empresa participada en un 51% per l'Ajuntament, no hi ha dubte que és un subjecte obligat directe de l'LTAIPBG (article 3.1.b LTAIPBG) de manera que resulta adequada la derivació, si bé aquesta s'ha fet sense els requisits previstos per l'article 30.1 LTAIPBG, ja que no va ser derivada dins del termini de quinze dies establert a l'article 30.1. LTAIPBG, sinó quasi bé un mes més tard, i no va ser comunicada a la persona reclamant, tal i com prescriu el mateix article.

En tot cas, cal considerar que la derivació de la sol·licitud és adequada, de manera que la tercera persona jurídica responsable de la desatenció de la sol·licitud d'informació contra la què s'ha d'entendre presentada la reclamació és l'empresa Aigües del Vendrell S.A.

3. L'accés a les actes i els límits a aplicar

L'objecte de la sol·licitud és l'accés a les actes del consell d'administració d'un empresa de participació majoritària pública, Aigües del Vendrell SA, que va ser desatesa i sobre la qual es va produir, doncs, silenci administratiu.

Traslladada la reclamació, l'empresa invoca, inicialment, per justificar la desestimació de l'accés a les actes, que la sol·licitud és inconcreta i la seva satisfacció obligaria a revisar totes les actes per veure si poden quedar afectades pels límits a l'accés. Aquesta inconcreció no pot ser admesa, tenint en compte que no existeix cap indeterminació en la informació que es demana: totes les actes.

Tampoc resulta admissible que, depassat amb escreix el termini per resoldre, l'empresa manifesti que ha de revisar totes les actes per veure si queden afectades per algun límit. Aquesta és una tasca que havia d'haver fet dins del termini fixat per resoldre la sol·licitud, i vist que ja el va infringir, almenys hauria d'haver revisat abans de posicionar-se en relació amb la reclamació d'accés. I considerant que el nombre d'actes a revisar és de 20, no sembla que això hagi de requerir una tasca feixuga.

Responent la petició d'informe addicional, l'empresa concreta i justifica que a l'accés reclamat li són aplicables els límits següents:

- la intimitat i els altres drets privats legítims, ja que afirma dins les actes s'hi pot trobar informació sensible sobre diferents expedients sancionadors a treballadors, així com procediments de denúncia i inspecció interposats per administracions o estaments policials. En realitat, aquesta informació, si apareix a les actes i en la mesura en què estigui referida a persones físiques, estaria afectada pel límit relatiu a la protecció de dades personals relatives a la comissió d'infraaccions, i en tot cas, impedirien donar-se associades a les dades que identifiquessin o fessin identificable a la persona física. Si fan referència a l'empresa o altra persona jurídica, no estan afectades per aquest límit.
- el secret professional i els drets de propietat intel·lectual i industrial, que resultarien aplicables en les referències que es continguin a les actes sobre secrets empresarials. Val a dir que la protecció dels secrets empresarials seria aplicable al cas, a condició de què, realment, ho fossin, d'acord amb la definició i requisits establerts per la Directiva (UE) 2016/943, del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2016, article 2: *“la información que reúna todos los requisitos siguientes: a) ser secreta en el sentido de no ser, en su conjunto o en la configuración y reunión precisas de sus componentes, generalmente conocida por las personas pertenecientes a los círculos en los que normalmente se utilice el tipo de información en cuestión, ni fácilmente accesible para éstas; b) tener un valor comercial por su carácter secreto; c) haber sido objeto de medidas razonables, en las circunstancias del caso, para mantenerla secreta, tomadas por la persona que legítimamente ejerza su control”*. En aquest sentit, cal ser estrictes en la valoració del què és un secret empresarial o comercial, i no estendre aquesta protecció a aspectes que poden ser propis de l'estratègia comercial o empresarial, però no pas

desconeguts en el sector, o generadors d'una posició de desavantatge competitiu real en relació amb la resta d'empreses.

- Considera igualment aplicable el límit relatiu als interessos comercials de la part privada de l'empresa, que es veurien perjudicada en la seva posició si la informació afectada pogués ser accessible a les mercantils de la competència. Tot i que aquest és un límit aliè a la legislació catalana aplicable al cas, podria ser ponderat a condició de què, realment, es perjudiquessin els interessos comercials amb la divulgació de la informació, però, com qualsevol altre límit, la seva aplicació ha de ser restrictiva i acotada a allò que, realment, perjudiqui de manera directa i injusta la seva posició en el mercat, de manera que no ho seria ni els acords sobre els preus, o sobre queixes de servei, de manera que no ho seria ni els cordons sobre els preus, o sobre queixes de servei, considerant que es tracta d'un servei públic essencial, prestat per una empresa de capital majoritàriament públic. En aquest sentit, caldrà anteposar a l'interès econòmic de la part privada en protegir el seu prestigi empresarial, l'interès públic en facilitar el control de la prestació d'un servei públic i de la gestió d'una empresa nodrida amb recursos públics considerant que es tracta d'un servei públic essencial, prestat per una empresa de capital majoritàriament públic.
- la garantia de la confidencialitat o el secret requerit en processos de presa de decisió, invocat per l'empresa, és també un límit a l'accés absent de la legislació catalana, aplicable al cas. Pel que fa a la invocació que fa l'empresa a l'article 228 del Reial Decret Legislatiu 1/2010, de 2 de juliol pel que s'aprova el text refós de la Llei de Societats de Capital, per fonamentar el deure de reserva dels administradors com a límit a l'accés a la informació, resulta improcedent, ja que el què disposa aquell precepte és la prohibició de què els administradors aprofitin la informació privilegiada de què disposen per l'exercici de les seves funcions per fer negocis, personalment o a través de persones vinculades en els casos següents: "Cap administrador pot realitzar, en benefici propi o de persones vinculades a ell, inversions o qualsevol operacions relacionades amb els béns de la societat, de les quals hagi tingut coneixement en ocasió de l'exercici del càrrec, quan la inversió o l'operació s'hagi ofert a la societat o la societat hi tingui interès, sempre que la societat no hagi desestimat aquesta inversió o operació sense que hi hagi influència de l'administrador". En aquests termes, vincular l'accés a les actes per part d'una entitat veïnal amb la prohibició d'oportunitats de negoci en detriment de l'empresa resulta inversemblant.

No s'invoca per part de l'empresa per limitar l'accés la protecció de les dades personals. En aquest sentit, cal indicar que les dades identificatives de les persones físiques que constin a les actes representant l'Ajuntament com a soci majoritari, no han de ser eliminades, ja que sobre elles és d'aplicació el règim general d'accés previst a l'article 24.1 LTAIPBG. Quant a les dades identificatives de les persones físiques que representen el capital privat de l'empresa, tot i ser

dades personals, no s'han d'excloure de l'accés, considerant que, per imperatiu de l'article 9.1 LTAIPBG, la seva identitat i participació en el Consell d'Administració de la societat, en tant que subjecte obligat per l'LTAIPBG, ha de ser pública i difosa a través del portal de transparència, de manera que res es pot obstar a que sigui informació accessible per la via del dret d'accés. Finalment, pel que fa a les dades personals de terceres persones físiques que puguin aparèixer en les actes alienes al consell d'administració, s'aplicarà el règim general d'accés de l'article 24.1 si es tracta de dades identificatives de persones al servei de les administracions públiques; en el cas de persones físiques de l'àmbit privat, correspon aplicar, en principi, el règim de ponderació de l'article 24.2 LTAIPBG, i en atenció a que no s'ha fet el trasllat que permeti conèixer les seves al·legacions, ni semblen dades rellevants per a la finalitat de control dels poders públics, seran eliminades de l'accés, sens perjudici que, si consultades les actes anonimitzades la part reclamant considera necessari conèixer la identitat d'alguna d'aquestes persones no-identificades, pugui presentar nova sol·licitud, que serà valorada d'acord amb la justificació de la rellevància d'aquesta informació per al control de l'actuació de l'empresa pública. Finalment, i en tot cas, s'han d'excloure de l'accés qualsevol contingut de les actes que permeti associar persones físiques identificades o identificables, tant si són de l'àmbit públic com privat, amb les categories de dades enunciades a l'article 23 LTAIPBG, com la comissió d'infraccions, la salut o la afiliació sindical.

Quant a la pretensió de limitar l'accés als acords presos, eliminant-ne totes les deliberacions, s'ha de desestimar considerant que s'empara en un límit, la confidencialitat en els procediments de presa de decisions, no contemplat en la legislació aplicable al cas, i que sobre la sol·licitud d'informació s'ha produït ja l'estimació per silenci administratiu, a causa de la inactivitat de l'empresa reclamada, en tot allò que no estigui afectat per un límit aplicable (articles 35.1 i 2 LTAIPBG) .

D'acord amb l'anterior, resulta adequat estimar parcialment la reclamació i declarar el dret de l'entitat reclamant a accedir a les actes del consell d'administració objecte de reclamació, prèvia eliminació d'elles dels secrets comercials i empresarials, la informació que causi un perjudici injust en els interessos econòmics legítims de l'empresa, i les dades personals de persones físiques alienes a l'administració, tot això en els termes assenyalats en aquest fonament jurídic.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les

seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 8 d'octubre de 2020, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 315/2020 i declarar el dret de la persona reclamant a accedir a les actes del consell d'administració de les dues entitats jurídiques que van gestionar l'aigua des de 1 de gener de 2015, prèvia eliminació dels secrets comercials i empresarials, la informació que causi un perjudici injust als interessos econòmics legítims de l'empresa, i les dades personals de persones físiques alienes a l'administració, en els termes indicats en el Fonament jurídic 4.
2. Requerir a Aigües del Vendrell SA que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir a Aigües del Vendrell SA a informar a la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.

5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 315/2020 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.